

Sygnatura akt: V GC 515/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – W. D. (1)

przeciwko – Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powoda W. D. (1) kwotę 4 003,35 złotych (cztery tysiące trzy złote trzydzieści pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3 703,35 złotych od dnia 16 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty ,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 583,32 złotych (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt trzy złote trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. zwraca pozwanemu kwotę 129,38 złotych (sto dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 515/16

UZASADNIENIE

Powód W. D. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą S. w S. wniósł w dniu 31 marca 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 4.457,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenie samochodu R. o nr rej. (...) w wypadku z dnia 15 kwietnia 2014r. oraz kwoty 300 zł tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że przedmiotowa szkoda powstała w dniu 15 kwietnia 2014r. W wyniku wypadku uszkodzeniu uległ samochód R. o nr rej. (...). Sprawca wypadku poruszał się pojazdem, dla którego zawarto umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym. Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który przyjął za nią odpowiedzialność. W ramach postępowania likwidacyjnego pozwany sporządził kalkulację naprawy i na jej podstawie ustalił wysokość należnego odszkodowania na kwotę 2.346,13 zł. Powód na podstawie umowy

cesji praw do odszkodowania zawartej w dniu 16 marca 2016r. z P. P. nabył wszelkie prawa do odszkodowania jakie mu przysługiwały wobec pozwanego. Kwota odszkodowania została przez pozwanego zdecydowanie zaniżona. Z kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda wynika, że rzeczywisty koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 6.804,05 zł. Pozwany w swoich wyliczeniach zastosował nieuprawnione urealnienie na części zamienne oraz w kilku przypadkach zastosował zamienniki a nie części oryginalne pochodzące od producenta pojazdu. Ponadto ograniczono ilość niezbędnych roboczogodzin a także zastosowano zaniżoną stawkę za roboczogodzinę. Ponadto w celu ustalenia rzeczywistego kosztu naprawy powód poniósł koszt wykonania kalkulacji w wysokości 300 zł netto.

Powód wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Do pozwu załączono umowę przelewu wierzytelności z dnia 16 marca 2016r., zawiadomienie o przelewie wierzytelności, Kalkulację naprawy nr (...) z dnia 26 marca 2016r. oraz fakturę VAT (...) z dnia 26 marca 2016r. za kalkulację naprawy.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniósł na wstępie brak legitymacji procesowej biernej. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem A. zarejestrowanym na szwedzkich numerach rejestracyjnych. Pozwany (...) S.A. wypłacił odszkodowanie działając w imieniu i z upoważnienia Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wskazując że ewentualnych roszczeń można dochodzić na drodze sądowej przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.. Pozwany (...) S.A. opracowywał szkodę pełniąc rolę korespondenta w/w towarzystwa na mocy Regulaminu Wewnętrzny. (...) S.A. jako korespondent nie posiada legitymacji biernej, by reprezentować ubezpieczyciela w Sądzie. Do odpowiedzi na pozew załączono Regulamin Wewnętrzny i akta szkody.

Pismem procesowym z dnia 26 maja 2016r. powód podtrzymał powództwo i wniósł o dopozwanie Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.. W piśmie z dnia 11 lipca 2016r. sprecyzował swój wniosek wskazując art.194§1 k.p.c. jako podstawę wniosku o dopozwanie i uzasadnił wniosek.

Na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016r. Sąd na podstawie art. 194§ 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.. Strony wyraziły zgodę na wstąpienie Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w miejsce pozwanego (...) Zakładu (...) w W.. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2017r. Sąd na podstawie art. 194 §2 k.p.c. zwolnił pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W. i zasądził od powoda na jego rzecz kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

W odpowiedzi na pozew pozwany Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Pozwany przyznał, że sprawca szkody z dnia 15 kwietnia 2014r. legitymował się ważną polisą ubezpieczeniową wystawioną przez zagraniczny zakład ubezpieczeń, tzw. Zieloną Kartą. Ponadto pozwany przyznał, że (...) Zakład (...) działając jako korespondent zagranicznego ubezpieczyciela sprawcy szkody w ramach Systemu Zielonej Karty – z upoważnienia Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przeprowadził postępowanie likwidacyjne szkody powstałej w pojeździe należącym do P. P. i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w kwocie 2.346,13 zł tytułem szacunkowych kosztów naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanego, skoro doszło do rzeczywistej naprawy pojazdu to należy zastosować metodę rachunkową dla ustalenia wysokości należnego odszkodowania. Pozwany w całości zakwestionował żądanie pozwu, gdyż powód oparł swoje żądania na metodzie kosztorysowej. Zakwestionował również uprawnienie powoda do domagania się zwrotu kosztu uzyskania kalkulacji naprawy w wysokości 300 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 kwietnia 2014r. w K. przy ul. (...) doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) nr rej. (...), rok produkcji 2008. Sprawca zdarzenia kierowca A., obywatel szwedzki, posiadający ubezpieczenie w szwedzkim towarzystwie ubezpieczeniowym nie zachował odpowiedniej odległości w trakcie jazdy i uderzył w zatrzymane R..

Dowód: zgłoszenie szkody w (...) S.A. z 15.04.2014r. (k. 140v – 142 akt)

P. P. właściciel pojazdu R. (...) zatrzymał się przed przejściem dla pieszych, a kierowca jadący za nim wjechał w niego. Uszkodzeniu uległa tylna belka pod zderzakiem, zderzak został wyrwany z zatrzasków po bokach. Doszło również do uszkodzenia klapy tylnej. Samochód naprawił jego znajomy.

Dowód: zeznania świadka P. P. (00:04:21 – 00:13:58

minuta rozprawy z dnia 22.02.2017r.)

W dniu 25 kwietnia 2014r. (...) S.A. wykonał kalkulację naprawy , w wyniku której ustalił koszty naprawy na kwotę 2.346,13 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy z 25.04.2014r. (k. 133 – 134 akt)

Pismem z dnia 8 maja 2014r. (...) S.A. przyznał poszkodowanemu P. P. odszkodowanie w kwocie 2.346,13 zł.

Dowód: pismo (...) S.A. z 8.05.2014r. (k. 85 v akt)

(...) S.A. dokonało likwidacji szkody nie na podstawie własnej polisy, lecz polisy obcej – zagranicznej. Opracował szkodę pełniąc rolę korespondenta towarzystwa zagranicznego na mocy Regulaminu wewnętrznego. Jako korespondent nie posiada legitymacji biernej do reprezentowania tego ubezpieczyciela w sądzie. Wynika to również z art.3.3 Regulaminu wewnętrznego, który stanowi w odniesieniu do Biura Narodowego w Polsce, tj. (...) iż jedynie Biuro jest upoważnione do przyjmowania pozwów we wszystkich procesach sądowych, które mogą pociągnąć za sobą obowiązek wypłaty odszkodowania wynikający ze zdarzeń, jakie miały miejsce na terytorium Polski i zostały spowodowane przez kierujących pojazdami z rejestracją zagraniczną.

Dowód: informacje opiekuna szkody w (...) S.A. (k. 41 akt), Regulamin

Wewnętrzny (k. 36 – 40 akt)

P. P. nie jest podatnikiem podatku od towarów i usług.

Dowód: pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. z 24.08.2017r.

(k. 346 akt), oświadczenie P. P. (k. 348 akt)

Właściciel pojazdu naprawił go w sposób prowizoryczny, nie przywracając stanu przed szkodą.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. P. (00:04: 30 – 00:05:39

minuta rozprawy z dnia 9 sierpnia 2017r.)

W dniu 16 lutego 2016r. P. P. udzielił powodowi pełnomocnictwa do reprezentowania go przed (...) S.A. oraz innych podmiotów odpowiedzialnych za szkodę. Pełnomocnik został upoważniony do pobrania wszystkich dokumentów lub ich odpisów dotyczących stanu faktycznego stanowiącego podstawę roszczenia wynikającego ze szkody nr (...).

Dowód: pełnomocnictwo dla powoda (k. 83 akt)

W dniu 16 marca 2016r. P. P. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, mocą której przelał na rzecz powoda wszelkie prawa do odszkodowania, jaki przysługują mu od (...) S.A., Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, sprawcy szkody oraz jego ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, w związku ze szkodą z dnia 15 kwietnia 2014r. w pojeździe marki R. o numerze rejestracyjnym (...), zarejestrowaną przez (...) S.A. pod nr (...).

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 16.03.2016r. (k. 6 akt).

W dniu 26 marca 2016r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wykonał kalkulację naprawy numer (...) na kwotę 6.804,05 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) (k.8 – 12 akt)

Z tytułu wykonania kalkulacji naprawy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 369 zł – 300 zł netto, płaćną do dnia 25 kwietnia 2016r.

Dowód: faktura FV (...) (k. 13 akt)

Koszt naprawy samochodu, wykonanej zgodnie z technologią producenta, w sposób przywracający samochodowi stan sprzed szkody ale wykonanej w zakładzie naprawczym nie autoryzowanym przez producenta, wg cen z okresu szkody wynosi 6.049,48 zł. Z racji wieku, przebiegu i braku udokumentowania ciągłości serwisowania samochodu w autoryzowanym serwisie, naprawę można było poprawnie wykonać w zakładzie nie autoryzowanym, w którym koszty robocizny są niższe, niż w autoryzowanym serwisie. Kalkulacja została wykonana dla zakładu nieautoryzowanego.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. P. (k. 278 – 302 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka P. P. oraz opinii biegłego sądowego.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2016, poz.2060) pozwany odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 3 Regulaminu Wewnętrznego jedynie pozwany upoważniony jest do polubownego regulowania każdego roszczenia lub do przyjmowania wezwań w postępowaniu sądowym lub pozasądowym, które mogą pociągnąć za sobą zapłatę odszkodowania.

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art. 435 § 1 k.c., zgodnie z którym prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest a żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

W niniejszej sprawie poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. W toku postępowania dowodowego ustalono wysokość odszkodowania z uwzględnieniem niekwestionowanego przez strony zakresu napraw i po ustaleniu wartości nowych części podlegających wymianie i kosztów robocizny z uwzględnieniem przyjętych w miejscu zamieszkania poszkodowanego stawek robocizny za tego rodzaju usługi. Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego, że przy

zastosowaniu zamienników części spełniających warunki określone przez producenta pojazdu a sprzedawanych poza jego siecią wysokość szkody wynosi 6.049,48 zł brutto. Przy zastosowaniu części nowych oryginalnych, ale zakupionych poza siecią R., w niezależnych hurtowniach, szkoda mogła bowiem zostać naprawiona na tym samym poziomie, co w autoryzowanym salonie.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone opinią biegłego sądowego.

Różnica pomiędzy należnym odszkodowaniem, a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego, wynosząca 3.703,35 zł stanowiła część roszczenia powoda, które zostało uwzględnione przez Sąd. Sąd uwzględnił również żądanie zasądzenia zwrotu poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy samochodu w wysokości 300 zł jako stanowiących część szkody uprawnionego do odszkodowania. Gdyby powód nie zlecił wykonania kalkulacji i nie poniósł związanych z tym kosztów nie znalazłby wysokości swojego roszczenia.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał proces w 84,14 %, co oznacza że powinien ponieść 15,86 % kosztów. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 238 zł, wynagrodzenia pełnomocników stron po 1.200 zł ustalone na podstawie §2 pkt 3 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1800 i 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw, koszty wynagrodzenia biegłego w kwocie 1.470,62 i zwrot kosztów dojazdu świadka w wysokości 92,42 zł, łącznie 4.235,04 zł. Powód poniósł koszty w wysokości 2.255 zł, a powinien ponieść je jedynie w kwocie 671,68 zł. Różnica pomiędzy tymi kwotami podlega zwrotowi przez pozwanego.

Ponadto Sąd zwrócił pozwanemu nadpłaconą zaliczkę na poczet opinii biegłego, zgodnie z art.84 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś